

Budapest, 1963. március 17.

Mélyen tisztelt, kedves Professzor Ur!

Engedje meg, hogy magyarul irjak, hiszen kitűnően érti és beszéli nyelvünket.

Nagyon szépen köszönöm lekötő szíveségű meghívását, melynek azért is örülök, hogy hosszú idő után sikerülhet közös munkánkról elbeszélgetni és kiadványunkat jól előkészíteni.

Jelentettem feletteseimnek a meghívást, s minden valószínűség szerint meg fogom kapni a kiutazási engedélyt, utazási költségeimet /vasut vagy repülőgép/ is meg fogják téríteni. Így nem látszik akadály annak, hogy június második felében Istanbulba utazzak, ha az időpont Önnek is megfelel. Mindenesetre kérem, hogy hazautazása előtt szíveskedjék még engem értesíteni, hogy mikor lenne alkalmas az edautazásom.

Végül még egy kérés. A meghívó levelet be kellett adnom a magyar hatóságoknak az utazás engedélyezése végett s csak eredetiben fogadják el. Viszont a budapesti török követségen is eredeti meghívólevelet kell a vizum miatt beadni, mégpedig minél hamarabb, mert úgy hallok, hogy a vizum megadása elég sokáig tart. Ezért nagyon kérem, s bocsássa meg, hogy fáradságot okozok vele, szíveskedjék számomra még egy meghívólevelet küldeni, amelyet a török követségre adhatok be.

Előre is köszönve szíveségét, s hálásan a kedves meghívásért

tisztelettel üdvözlé

Dr. Márton László
Budapest I. Műi M. 51-53